اهمیت کتاب «دراساتٌ لاسلوب القرآن الکریم» در تعدد قرائات

اما نسبت به این دو آیه که فرمودند؛ در فدکیه صفحه‌ای به نام «اعتراضات بر قرا"ء». صفحات مختلفی که قبلا"ً بوده را در آن جا فهرست کرده‌ام. امروز می‌خواستم چند چیز را بگویم که در بحث‌های دیگر رفتیم.

در اعتراضات نحوی ها، تاریخ آن و ...؛ گاهی است شما با ده سال-پانزده سال تفحص می‌بینید تازه یک چیزهایی می‌بینید که قبلا"ً نمی‌دانستید؛ کتابی است که حدود چهل سال است نوشته است، من هم تازگی دیده‌ام. جست و جو می‌کردم، به این کتاب رسیدم و نظرم جلب شد و آن را خواندم. یک مقدمه جالبی در این کتاب هست. کل مقدمه آن را در فدکیه گذاشتم. «دراساتٌ لاسلوب القرآن الکریم». یک آقایی نوشته که ظاهرا"ً مصری است. سال 1403 جایزه جهانی سعودی را به این کتاب داده‌اند. الحمد لله دیدم در حوزه علمیه گروه صرف که روی تودین کتب درسی کار می‌کنند این کتاب را معرفی کرده‌اند. یازده جلد کتاب است. اول سه جلدش را نوشته و بعد هشت جلد ادامه آن را نوشته‌اند. نزدیک سی سال طول کشیده است. بیست و چهار سال که قطعا"ً کار کرده است.

زحماتی که شما در ده سال یا پانزده سال کمکم به آن می‌رسید، ایشان با بیست و پنج سال زحمت و پشت کار شبانه‌روزی در این کتاب آورده است. ببینید ایشان در این کتاب چقدر کار کرده است. این کتاب واقعا"ً از کتاب‌هایی است که وقتی نگاه می‌کنند، تعجب می‌کنند. آن هم یک نفر نوشته است. محمود شاکر مصری می‌گوید اگر یک گروهی این کتاب را نوشته بودند هم‌چنان مورد اعجاب بود، چه برسد که یک نفر این کتاب را نوشته باشد. همین‌طور هم هست. مقدمه این کتاب کافی است.

در مقدمه این کتاب، ابتدا به نحات یک نه‌یی می‌زند. یعنی همین بحث زمخشری و .. را در همان ابتدای بحث نقد می‌کند و حقشان را کف دستشان می‌گذارد. می‌گوید بسیاری از چیزها را شما گفته ای که اصلا"ً در زبان عرب نیست و غلط قطعی است، اما خبر نداشتی که در قرآن هست. یعنی در قرآنی که نمی‌توانی کاریش کنی. نه از یک قرائتی که آن را رد کنی. این خیلی مهم است. می‌گوید نحات اطلاع ندارند چیزهایی که در نحو به‌طور قطع غلط است و آن‌ها را در کرده‌اند، در قرآن آمده است. این اول کار است. پس بنابراین شما نحات خیلی پز نده‌ی که نحوی هستیم و ما هستیم که می‌توانیم بگوییم این کلام غلط است و آن درست است؛ این قرائت مردود است و آن درست است. ایشان ابتدا از اینجا شروع می‌کند.

در ادامه می‌گوید کدام یک از قراء سبعه و عشره مبتلا به تلحین شده‌اند. یعنی در طول تاریخ به این‌ها گفته‌اند غلط کرده‌ای. بعد از ملحّن ها می‌گوید؛ یعنی چه کسانی بودند که به قراء دیگر نسبت لحن داده‌اند. از خود قراء، از مفسرین، از نحویین و... ردیف می‌کند. تاریخ این‌ها را می‌آورد. یعنی معلوم می‌شود که چقدر متتبع بوده است. خوبی این کتاب هم تتبع آن است. یعنی زحمت

تتبع است؛ به فکر و نبوغ و ... نیست بلکه باید زحمت بکشند. شبانه‌روز باید مشغول باشند و این کار را هم کرده است. لذا وقتی به منزل رفتید تمام مقدمه این کتاب را بخوانید.

من به‌عنوان یکی از طلبه‌های قاصر وقتی بعضی از جاهای این کتاب را می‌خواندم، یک التذاذ روحی لایوصف پیدا می‌کردم. یعنی در زمان ما اینطور از قرائات دفاع بکند. کتاب او مبنی بر این است که حتی قرائات غیر متعارفه را هم احیاء کرده است. حال باید خودتان آن را ببینید. کتاب «دراساتٌ لأسلوبِ القرآنِ الكريمِ». محمد عبد الخالق عضیمه. چند کتاب دیگر هم دارد.

شاگرد: می‌گوید من به آیات بیست و شش هزار بار استشهاد کرده‌ام.

استاد: شاید بیست و هفت هزار بار.

سه جلد اول آن شبیه باب اول مغنی است. یعنی تمام حروف معانی –همانطور که در مغنی بحث شده- با تفصیل بیشتر نسبت به قرآن کریم آورده است. من این کتاب را ندیده بودم. چطور این کارها شده است! در سال 1401 چاپ شده است. چهل وخورده ای سال است که چاپ شده است. اما ذکری از این کتاب نمی‌شود. این کتاب در دفاع از بحث قرائات خیلی مهم است. یعنی این اعتراضات نحات را با تتبع برای منصفین واضح می‌کند. برای اینکه ببیند این فضاها چه می‌شود. علی ای حال من این کتاب را تازه دیدم. خوب است کسانی که در کتب درسی حوزه کار می‌کنند ای حتی کسانی که می‌خواهند مباحثه بکنند این کتابها را ببینند و بحث کنند. به دیگران سفارش کنند.

بازبینی #2
ایجاد شده 2 مه 2024 14:20:50 توسط ... .
به روزرسانی شده 6 ژوئن 2024 13:16:42 توسط ... .